

Arrest

**nr. 340 000 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 13 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 27 februari 2023 binnenkwam, diende op 28 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 juli 2022 werden de vingerafdrukken van verzoekster geregistreerd in Italië (Eurodac).

1.3. Op 13 augustus 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 20 augustus 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 28/02/2023

Overdracht CGVS: 02/08/2023

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 6 februari 2024 van 13.45 uur tot 18.00 uur op de zetel van het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Céline Herssens loco meester Hajarpi Chatchatrian, was aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de clan Ashraf. U spreekt Somali en een beetje Engels. U heeft een broer. U bent gehuwd en hebt een dochter.

U bent geboren op [...] januari 2003 te Jamaame (provincie Lower Juba). Uw moeder stierf toen u nog klein was. Uw vader hertrouwde met een vrouw van de Mirifle-clan. Zij had al drie kinderen van een vorig huwelijk. Haar twee dochters Ay. en Am. woonden bij jullie in Jamaame. Uw vader was een landbouwer in loondienst die continu aan het werk was. U werd grootgebracht door uw stiefmoeder, die u niet naar school liet gaan en u mishandelde. U ging een tweetal maanden naar de Koranschool. U bent analfabete. Op een dag vertelde uw broer M. dat hij op de Koranschool benaderd was geweest. Hij moest zich de volgende dag bij een bepaalde plaats melden. Sindsdien heeft niemand iets van hem vernomen. U vermoedt dat hij gerekruteerd werd bij al-Shabaab (AS).

In 2017 vertelde uw stiefmoeder dat ze u zou uithuwelijken aan A.A. een oudere man met een hoge positie bij AS die al drie vrouwen had. Hij betaalde uw stiefmoeder om u te kunnen huwen. U weigerde, waarop uw stiefmoeder uw vader vertelde dat u de man zelf had gekozen. U had niet de mogelijkheid om haar tegen te spreken. De volgende avond werd u geblinddoekt in een wagen meegenomen naar een onbekende plaats buiten Jamaame. Daar werd u in een hut opgesloten. Er vond geen huwelijksceremonie plaats. Elke ochtend kwam A. naar de hut om u te mishandelen en verkrachten. Soms kreeg u eten en de mogelijkheid om even naar de toilet te gaan. De eerste maanden was u bang en stil, maar daarna zou u soms schreeuwen in de hoop dat iemand u zou horen. U heeft één keer kunnen ontsnappen, maar werd door A. gevonden en terug opgesloten. In 2018, ongeveer een jaar na uw ontvoering, werd u bevrijd door een meisje genaamd Am. Zij vertelde dat ze in de buurt woonde en al eerder geschreeuw had gehoord. Haar vader was een lid van AS. Am. gaf u eten en drinken, en begeleidde u te voet tot de stadsrand van Jamaame. Jullie wandelden van zes uur 's ochtends tot zes uur 's avonds. U keerde terug naar huis en trof daar uw stiefmoeder met haar zus. Ze gedroeg zich doorgaans normaal als haar zus aanwezig was. Ook A. kwam u niet meteen opzoeken, aangezien er toen gevechten waren tussen AS en de overheid, die zijn aandacht opeisten. De volgende ochtend vertelde uw vader dat hij zelf niet de kracht had om u te helpen, maar dat hij geld had geleend en dat u hulp zou krijgen van Abd., uw maternale oom die in Kismayo woonde. U ontmoette Abd. aan een Koranschool en jullie reisden met de auto via Kamsuma naar Mogadishu. Jullie bleven er een dag en een nacht vooraleer een groot voertuig te nemen richting Doolow, waar jullie op 6 mei 2018 de Somalisch-Ethiopische grens overstaken.

Jullie reisden met de Somalische smokkelaars Ah. en K. via Addis Abeba en Gondar naar Khartoem (Sudan). Daar kon u een nacht uitrusten op hotel vooraleer jullie met de Eritrese smokkelaar J. en Libische smokkelaar U. naar de Sahara vertrokken. Na een reis van een maand bereikten jullie een groot smokkelaarskamp in Libië. Daar werden u en uw oom opgesloten in erbarmelijke omstandigheden. U werd verkracht en uw oom werd gemarteld. Uiteindelijk is hij aan zijn verwondingen overleden. Op een dag ontmoette u de Somalische man A.A.A. (O.V. [...] – C.G. [...]). Tijdens het offerfeest mochten een aantal mensen vertrekken die hun vrijlating niet konden betalen, waaronder u en A. Jullie reisden samen naar Tripoli en gingen daar in mei 2020 een religieus huwelijk aan. Via Facebook Messenger belde u naar Ays., de zus van uw stiefmoeder. Zij vertelde dat uw vader gedood was geweest door AS omwille van zijn rol in uw vlucht. In juli 2022 kon u de Middellandse Zee oversteken. Uw overtocht was geregeld en betaald geweest door Somaliërs. Bij aankomst op Sicilië (Italië) werden uw vingerafdrukken genomen. U verbleef een half jaar in een opvangcentrum vooraleer naar het noorden te vertrekken. Op 25 februari 2023 kon u de Frans-Italiaanse grens oversteken, terwijl uw man werd tegengehouden. U arriveerde twee dagen later in België en verzocht er internationale bescherming op 28 februari 2023.

Uw echtgenoot arriveerde later en verzocht internationale bescherming op 13 maart 2023. Jullie dochter A.A.A. [...] werd geboren op [...] juni 2023. U liet haar registreren op de bijlage van uw asielaanvraag.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: (1) een medisch attest op uw naam waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking (verder VGV) type III heeft ondergaan, opgesteld door dr. H.C. te Heusden-Zolder op 8 december 2023, (2) een medisch attest op naam van uw dochter waaruit blijkt dat zij geen VGV heeft ondergaan, opgesteld door dr. H.C. te Heusden-Zolder op 3 januari 2024, en (3) een littekenattest op uw naam, opgesteld door dr. H.C. te Heusden-Zolder op 15 december 2023.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief van deze asielpcedure ligt en de enige ontvanger bent van deze beslissing, werd uw minderjarige dochter Ami.A.A. [...] er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document 'Bijlage 26', ingeschreven op 31 juli 2023. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 6 februari 2024 vermeldde u het risico, wat haar betreft, van vrouwelijke genitale verminking (VGV) (notities persoonlijk onderhoud dd. 6 februari 2024 (verder 'notities'), p. 18-19, 26). Na een volledig onderzoek van uw administratief dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor Ami.A.A. te nemen, omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Zo werd opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

U verklaarde in de stad Jamaame te zijn geboren en opgegroeid. Er werd, enerzijds, vastgesteld dat u weinig kon vertellen over zaken die betrekking hebben op uw directe leefwereld. Wanneer werd gevraagd naar de clans die in Jamaame voorkomen, kon u er slechts drie benoemen. U kon ook niets vertellen over de levensomstandigheden of woonplaatsen van uw eigen clangemeenschap, de Ashraf (notities, p. 14). Dit is opmerkelijk aangezien u hen omschreef als een kleine clan en ook het belang van clanconnecties benadrukte: "u weet dat clans belangrijk zijn in Somalië" (notities, p. 12). In de landeninformatie, toegevoegd aan uw dossier, wordt het clansysteem inderdaad omschreven als "the main identity-providing factor within the Somali nation. The clan system matters for all functions of society, even for the structure of the government" (vrije vertaling: "[clan is] de voornaamste identiteitsbepalende factor binnen de Somalische natie. Het clansysteem is van belang voor alle maatschappelijke functies, zelfs voor de overheidsstructuur"). U verdedigde uw gebrekkige kennis door te stellen dat u in Jamaame vooral binnenshuis leefde (notities, p. 14). U heeft eveneens weinig kennis van de levenssituatie, problemen of familie van uw echtgenoot in Somalië. Dit is opvallend, aangezien jullie elkaar in Libië leerden kennen, maar beiden tot de Ashraf behoren en afkomstig zijn uit Jamaame (notities, p. 11). Rekening houdend met het belang van de clangemeenschap in de voorziening van de economische- en veiligheidsnoden, zeker voor een kleine gemeenschap als de Ashraf, is het weinig aannemelijk dat in Jamaame geen enkele vorm van contact bestond tussen uw familie en die van uw echtgenoot. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de wijze waarop u Jamaame en Somalië heeft verlaten. U was op de vlucht voor een man met "een hoge positie" bij al-Shabaab, maar koos ervoor het land te verlaten via Mogadishu en de Ethiopische grens (notities, p. 17, 23). Op deze route doorkruiste u honderden kilometers onveilig gebied – waarbij u kwetsbaar was voor al-Shabaab en het risico liep om te worden tegengehouden bij één van hun controleposten. De kortste weg van Jamaame via Mogadishu naar de grensplaats Doolow is 774 kilometer lang, of 18 uur reistijd met de auto. De weg van Jamaame naar Dhobley, op de Somalisch-Keniaanse grens, bedraagt daarentegen 299 kilometers of 4.5 uur. U werd hiermee geconfronteerd, maar kon geen verdere duiding geven bij de keuze voor de Ethiopische grens (notities, p. 25). Deze lacunaire en onaannemelijke verklaringen, die betrekking hebben op uw eigen leven, staan in contrast met uw uitgebreidere kennis van de geografie en politiek. Niettegenstaande u iemand was "die meestal binnen zat" (notities, p. 12), kon u opvallend veel vertellen over de stadswijken en daar aanwezige faciliteiten (notities, p. 13-14). Niettegenstaande u iemand bent "die snel iets vergeet" (notities, p. 11), kon u meteen de volledige namen van de districtscommissaris en clanoudste geven (notities, p. 14). De naam van uw stiefmoeder, de persoon die verantwoordelijk was voor uw opvoeding én vervolging, moest u schuldig blijven (notities, p. 7). U bent een ongeletterde en ongeschoolde vrouw die niet wist dat Jamaame dichtbij de Keniaanse grens ligt, maar de regio wel omschreef als bestaande "uit vijf districten die administratief gezien geregeerd worden vanuit Kismayo. Afmadow valt onder de administratie van Kismayo" (notities, p. 15). Uw kennis is inconsistent met uw profiel en geeft een ingestudeerde indruk. Dat u wel kan vertellen over politieke- en administratieve bevoegdheden, maar niet over uw clangemeenschap of het leven van uw echtgenoot, is weinig aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jamaame.

Uw verklaringen omtrent uw clan kunnen evenmin overtuigen. Wanneer werd gevraagd om zoveel mogelijk over de Ashraf te vertellen, beschreef u hun woongebied als "een beetje overal" (notities, p. 12). Nadat u nog viermaal werd aangespoord om meer te vertellen, zei u dat de Ashraf een kleine clan is. U werd opnieuw om meer informatie verzocht, maar moest het antwoord schuldig blijven. U wees uw beperkte kennis toe aan het feit dat uw vader u niets over de Ashraf had geleerd.

Opmerkelijk genoeg was u wel vertrouwd met uw volledige clanlijn – een opsomming van al uw mannelijke voorouders. Er dient te worden opgemerkt dat u daarbij uw subclan, Hassan, niet vermeldde. Evenmin maakte u een melding van Hussein, de andere subclan van Ashraf (notities, p. 12-13). Hieruit blijkt dat uw clanlijn onvolledig en/of incorrect is. Uit informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Ashraf-clan in Somalië een religieuze minderheid is. Het zijn namelijk aanhangers van de islamitische geloofstrekking 'sufi', terwijl de meeste Somaliërs de soennitische islam volgen. Het is dan ook bevreemdend dat u de sufi geheel onvermeld liet en bij DVZ aangaf een soennitische moslim te zijn (verklaring DVZ dd. 4 april 2023 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 9). Op de zetel van het CGVS specificeerde u zelfs geen geloofstrekking: "moslim is toch moslim" (notities, p. 6). Er dient te worden besloten dat uw kennis van uw clan zowel beperkt als incorrect en inconsistent is.

Tot zover dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk te behoren tot de clan Ashraf en afkomstig te zijn uit de stad Jamaame in de provincie Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De vervolgingsfeiten zouden zich immers in deze regio hebben voorgedaan. Zelfs indien uw herkomst geloofwaardig zou zijn, quod non, zouden de door u ingeroepen feiten nog niet kunnen overtuigen.

In geval van terugkeer naar Somalië vreest u vervolging vanwege al-Shabaab omwille van uw ontsnapping uit een gedwongen huwelijk. Daarnaast verwijst u naar uw profiel als alleenstaande vrouw.

In verband met uw profiel wordt vooreerst opgemerkt dat u onwaarachtige verklaringen aflegde omtrent zowel uw herkomst als uw clan. Uw resterende geloofwaardigheid wordt ondergraven door het geheel van tegenstrijdigheden in uw dossier. Zo gaf u zich bij de Italiaanse autoriteiten uit als minderjarige. U zei geboren te zijn op [...] juli 2005 (Dublindocument dd. 19/04/2023). Op de zetel van de DVZ sprak u van [...] mei 2003 (verklaring DVZ, vraag 4). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS zei u uw precieze geboortedatum niet te kennen, maar wel zeker te zijn van het jaar 2003. U herinnerde zich niet welke geboortedatum u in Italië had opgegeven (notities, p. 5). Aangezien u in Somalië geen scholing heeft genoten, kan u niet lezen of schrijven (verklaring DVZ, vraag 11 & notities, p. 6-7). Er werd opgemerkt dat u actief bent op sociale media. U stelde Facebook te gebruiken om te bellen via Messenger (notities, p. 19). Op uw Facebookprofiel deelt u nochtans meerdere foto's vergezeld van een geschreven tekst. Uw eerste profielfoto was zelfs een beeltenis van tekst (map 'landeninformatie' – stuk 9). Er kunnen dus vraagtekens geplaatst worden bij uw hoedanigheid als ongeletterde vrouw. Eenzelfde bemerking wordt gemaakt in verband met uw woonsituatie in Jamaame. Er werd tweemaal gevraagd naar uw huisgenoten, waarop u enkel uw vader en stiefmoeder vermeldde (notities, p. 6). Later bleken er ook nog twee stiefzussen te wonen (notities, p. 8). In verband met uw familie dienen meerdere bemerkingen te worden gemaakt. Zo weet u niet uit welke regio uw vader afkomstig is (notities, p. 7). Daarnaast is het opvallend dat Am. de naam is van zowel uw moeder als uw stiefmoeder (verklaring DVZ, vraag 13 & vragenlijst CGVS dd. 31 juli 2023 (verder 'vragenlijst CGVS'), vraag 3.5). Op de zetel van het CGVS kon u zich de naam van uw stiefmoeder zelfs niet meer herinneren (notities, p. 7). Er kan moeilijk worden aangenomen dat u de naam vergeet van de persoon die u heeft opgevoed. U was immers "heel klein" toen uw moeder stierf en uw vader hertrouwde (notities, p. 8). Bovendien was uw stiefmoeder de reden dat u in Somalië geen scholing kreeg, werd uitgehuwelijkt, verkracht en opgesloten, en uiteindelijk het land moest verlaten en internationale bescherming verzoeken in België. Zij was eveneens de reden dat uw vader gedood is geweest. Daarentegen herinnerde u zich nog de namen van de dochters en zussen van uw stiefmoeder (notities, p. 8), alsook van lokale politici (cf. supra). Wat uw moeder betreft, vertelde u eerst dat zij door al-Shabaab vermoord is geweest (vragenlijst CGVS, vraag 3.7.c). Tijdens een volgend interview kon u de omstandigheden niet meer toelichten: "mijn moeder was overleden, maar ik weet niet hoe of wat" (notities, p. 20). Ook over uw broer legde u uiteenlopende verklaringen af. Zo zou hij in 2013 gedood zijn door al-Shabaab (vragenlijst CGVS, vraag 3.7.c), in 2016 gedood zijn door al-Shabaab (verklaring DVZ, vraag 19), of in 2016 gerekruteerd zijn geweest door al-Shabaab (notities, p. 9-10). Dergelijke inconsistenties doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw hoedanigheid als ongeletterde, ongeschoolde en alleenstaande vrouw. U had immers gezegd dat uw interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen waren. U had geen correcties aan te brengen (notities, p. 3-4). Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw persoonlijke en familiale achtergrond, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in Somalië geen familie meer heeft (notities, p. 10, 19).

Ook uw verklaringen omtrent uw persoonlijke problemen met al-Shabaab kunnen niet overtuigen. Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste levensomstandigheden in Jamaame.

In deze omstandigheden zou u echter gedwongen zijn om te huwen met een al-Shabaab lid. Vooreerst is het bevreemdend dat uw vader de kostwinner was, maar zijn vrouw – uw stiefmoeder – alle beslissingen nam, ook over het onderwijs en huwelijk van zijn kinderen. Het is bovendien niet duidelijk waarom u uw vader nooit op de hoogte heeft gebracht van het gedrag van uw stiefmoeder: "Ik weet niet of mijn vader op de hoogte was of niet. Ik denk dat hij er iets aan had gedaan als hij het had geweten" (notities, p. 17). Wanneer u hierover werd bevraagd, stelde u dat uw stiefmoeder de leiding had omdat ze jonger was. Uw vader was al op leeftijd (notities, p. 20). Deze situatieschets stemt niet overeen met de landeninformatie, waarin Somalië wordt omschreven als een patriarchale samenleving met meer respect voor ouderen dan voor vrouwen. U heeft zelf, meermaals en spontaan, de machteloze positie van vrouwen benadrukt: "Het klopt dat in Somalië de mannen de leiding hebben. De vrouwen zijn niets in Somalië. [...] Meisjes en vrouwen zijn niets waard in Somalië" (notities, p. 25), "[...] hier als vrouw zijnde, wordt [mijn dochter] wel gerespecteerd, maar daar niet" en "[...] ik hoop en wil niet dat [mijn dochter] teruggestuurd zal worden naar een plaats waar ze niets is" (notities, p. 26). Wanneer nogmaals werd gevraagd waarom u nooit hulp heeft gezocht bij uw vader, stelde u simpelweg de kans niet te hebben gehad (notities, p. 20). U werd geconfronteerd met de onduidelijkheid en ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vader. U stelde dat hij u wel had kunnen helpen, maar het niet deed omdat hij niet van u hield (notities, p. 26). Dit is, ten eerste, inconsistent met wat u eerder

vertelde over uw vader. U zei immers dat hij wel actie zou hebben ondernomen indien hij op de hoogte zou zijn geweest van het gedrag van uw stiefmoeder (notities, p. 17). Het is, ten tweede, inconsistent met de feitelijke acties van uw vader. Hij heeft u immers geld gegeven waarmee u het land kon ontvluchten en heeft, omwille daarvan, het leven gelaten. Daarop gewezen, stelde u dat hij besloten had u te helpen. U kon geen verdere duiding geven (notities, p. 26). Tot slot wordt nog opgemerkt dat u ook geen hulp zocht bij andere mensen. In dit verband kan specifiek verwezen worden naar de zus van uw stiefmoeder, die regelmatig op bezoek kwam en u omschreef als "een goed mens" (notities, p. 19).

De geloofwaardigheid van uw vervolging door al-Shabaab wordt verder ondergraven door uw verklaringen omtrent uw gedwongen huwelijk. Toen uw stiefmoeder u opdroeg te huwen met een al-Shabaab militant, zocht u wederom geen hulp bij uw vader. De afwezigheid van uw vader in de huwelijksregelingen is eveneens tegenstrijdig met de landeninformatie. Bij Somalische huwelijken moet de vader van de bruid immers instemmen met het huwelijk en haar vertegenwoordigen tijdens de huwelijksceremonie. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat een bruidsschat werd betaald en uw vader zijn akkoord gaf, maar niet dat hij verder betrokken was. Evenmin werd hij vervangen door een andere mannelijke voogd. Het lijkt dat er geen huwelijkscontract werd afgesloten, maar dat u werd ontvoerd, opgesloten en verkracht door een al-Shabaab lid (notities, p. 21-22). Er kan niet worden ingezien waarom voldaan werd aan bepaalde delen van het huwelijkscontract – de bruidsschat en instemming van de mannelijke voogd – en andere delen niet werden uitgevoerd – de huwelijksceremonie. Verder dient gewezen te worden op uw oppervlakkige en inconsistente beschrijvingen van uw gevangenschap. Zo sprak u eerst van twee jaar vasthouding (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), vervolgens één jaar (notities, p. 6) en uiteindelijk "bijna één jaar" (notities, p. 23). Dat de tijdsduur van uw opsluiting zodanig varieert, is weinig aannemelijk. Het gaat immers om feiten die u zelf heeft meegemaakt. U werd gevraagd om uw vervolger te beschrijven. De vraag van zijn clan beantwoordde u als volgt: "Al-Shabaab, ja iedereen maakt deel uit van al-Shabaab. Ze geven zelf aan dat ze niet gebruikmaken van clans enzo" (notities, p. 22). Daargelaten de vaststelling dat u geen kennis heeft van zijn clan, is zelfs zijn connectie met al-Shabaab vaag. U zou zijn betrokkenheid vernomen hebben doordat hij in uw bijzijn telefoongesprekken voerde over "vechten voor de religie" en "die mannen". Er werd gevraagd wat uw vervolger nog deed, behalve u verkrachten: "Naast de verkrachting werd ik ook geslagen. Er was niets anders dan dat" (notities, p. 23). Uw vage en beknopte antwoorden hebben een negatieve impact op de resterende geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten. Deze wordt uiteindelijk fundamenteel ondermijnd door uw verklaringen omtrent uw ontsnapping en vlucht. U werd bevrijd door een meisje die soms in de buurt van de hut kwam en zo uw geschreeuw had gehoord. In deze omstandigheden is het onduidelijk hoe zij meteen wist dat uw vervolger samenwerkte met haar vader, die eveneens tot al-Shabaab behoorde. Het meisje, Ami., moest eerst de oogst naar huis brengen zodat haar moeder niet argwanend zou worden. In deze omstandigheden is het onduidelijk waarom ze u vergezelde op de volledige terugtocht tot de stad Jamaame. Jullie zouden twaalf uur hebben gewandeld, tot zes uur 's avonds (notities, p. 23). Er kan de vraag worden gesteld of niemand haar afwezigheid zou opmerken, zeker omdat ze gewag maakte van een argwanende moeder en een vader die actief was bij al-Shabaab. Het is vooralsnog niet duidelijk hoe zij is thuisgeraakt en haar afwezigheid heeft verklaard. U kon zelf weinig inzicht geven in het enorme risico dat Ami. voor u had genomen en zei dat zij "gewoon lief" was (notities, p. 24). Evenmin kon u uw eigen risicovolle handelingen verklaren. Bij aankomst in Jamaame keerde u meteen terug naar uw ouderlijke woning, zonder eerst te proberen een familielid te contacteren en/of na te gaan welke personen thuis waren. Er was al twaalf uur verstreken sinds uw ontsnapping. De kans bestond dus dat u thuis uw man A. zou aantreffen, die immers wist waar u woonde. Het is niet aannemelijk dat u gewoon uw huis binnenwandelde en geen duiding kan geven bij deze keuze (notities, p. 17, 24). Uw risicovol gedrag staat haaks op de ernst van de door u geponeerde vrees. Toen u hiermee geconfronteerd werd, erkende u zelf de onbedachtzaamheid van uw keuze: "Het was per toeval dat alles net lukte voor mij" (notities, p. 25).

Uw verklaringen over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten weten aldus niet te overtuigen. Er werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw profiel van vrouw zonder mannelijk netwerk die tot de Ashraf-clan behoort en afkomstig is uit de stad Jamaame. Daarenboven kon u het door u geopperd asielrelaas onvoldoende staven met consistente, concrete en doorleefde verklaringen.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er bestaan evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud van het CGVS dd. 6 februari 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd benadrukt dat het niet volstaat te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts verduidelijkt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (notities, p. 2-3). U werd aan het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel en ingeroepen vervolgingsfeiten. U bleef bij uw verklaringen (notities, p. 24-25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een

grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en door u neergelegde stukken, dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochter Ami.A.A.(O.V. [...] – C.G. [...]) van de Somali etnie en geboren op [...] maart 2023 in Heusden-Zolder (België), heeft u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald (notities, p. 18-19, 26). Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Jamaame, dient rekening te worden gehouden met de algemeen hoge VGV-prevalentiegraad bij meisjes van de Somali etnie, het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf genitale verminking ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet. Omwille van deze elementen wordt besloten uw dochter de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winst oogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.

§ 5. Is de in §1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.”

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het, krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering, haar plicht is om, bij uitoefening van haar functie, bij de Procureur des Konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Ter staving van uw verzoek legt u medische attesten neer die bevestigen dat u VGV heeft ondergaan en uw dochter niet (map 'documenten' – stuk 1, 2). Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de genitale verminking die u heeft ondergaan. Op geen enkel moment beroept u zich op uw eigen ervaring met VGV als motief voor het verzoeken van internationale bescherming. U haalt geen tastbare persoonlijke elementen aan waaruit blijkt dat er, wat uw ondergane genitale verminking betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Wat de afwezigheid van genitale verminking bij uw dochter betreft, werd het medisch attest in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Ami.A.A. (O.V. nr. [...] – C.G. nr. [...]).

Ten slotte heeft het louter feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid. Het principe van gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens één van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter Ami.A.A. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

De drie door u neergelegde documenten kunnen deze conclusies niet ombuigen. Wat het littekenattest (dd. 15/12/2023) betreft, dient te worden opgemerkt dat een arts louter vaststellingen doet betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt. Hij of zij kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de verwondingen. Doch kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze werden opgelopen. Het attest doet aldus geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De door u neergelegde VGV-attesten op naam van u en uw dochter (dd. 08/12/2023 en dd. 03/01/2024) werden hogerop reeds besproken.

Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat het verzoek van uw man, A.A.A. [...], werd afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek omwille van zijn internationale beschermingsstatus in een EU lidstaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat u de ouder bent van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd erkend.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt vooreerst dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel als jong, Somalisch meisje dat maar enkele maanden naar de Koranschool ging en zich zelden buiten begaf. Haar vader sprak weinig of niet over zijn familie of zijn clanachtergrond. Desalniettemin kon verzoekster correct twee subclans vermelden.

Wat het contact betreft tussen de familie van verzoekster en haar echtgenoot, benadrukt verzoekster dat haar huwelijk niet in normale omstandigheden plaatsvond. Zij huwde met haar echtgenoot in Libië, ver weg van haar familie. Zij heeft dus niet via haar eigen familieleden een voorstel gekregen waarbij de achtergrond wordt nagegaan over de familie, de clan en dergelijke. Hetzelfde geldt voor de echtgenoot van verzoekster. Hij huwde eveneens met iemand zonder alle bijhorende gebruiken en rituelen voor een Somalisch huwelijk en dus huwde hij uit eigen vrije wil. Gelet op het voorgaande hoeft het niet te verbazen dat de families geen contact hebben met elkaar in Somalië.

Aangaande de weg die verzoekster heeft genomen om Somalië te verlaten stelt zij dat zij niet besliste welke route genomen moest worden. Zij volgde slechts haar oom mee in de auto en werd onderworpen aan risico's zonder hierover enige controle uit te oefenen.

Inzake haar leeftijd, verklaart verzoekster dat Somaliërs vaak geen besef hebben van hun exacte geboortedata, waarbij ze verwijst naar een stuk landeninformatie (Landinfo, "*Query response Somalia: Date of birth, age and calendar*" van 17 februari 2021).

Verzoekster heeft dan ook zelf een schatting gemaakt in Italië, maar zij was niet zeker en dus heeft zij niet opzettelijk valse geboortegegevens opgegeven. In de tussentijd kwam verzoekster er wel achter dat haar geboortjaar 2003 was, maar is zij niet zeker over de maand en dag waardoor zij in België dus een ander (en zekere) geboortjaar heeft opgegeven.

Waar de bestreden beslissing opmerkt dat verzoekster in staat was om iets op Facebook te posten, merkt verzoekster op dat het niet moeilijk is om aan een vriendin of familielid (en dus haar echtgenoot) te vragen om een post te maken en dit te delen op haar Facebook profiel. De graad van ongeletterdheid afleiden uit hetgeen een verzoekster deelt op sociale media is ongehoord.

Omtrent het gedrag van de stiefmoeder, stelt verzoekster dat hoewel de Somalische samenleving een patriarchale samenleving is, verzoekster voornamelijk op het welzijn van haar vader doelde. Hij was namelijk al op leeftijd en had op fysiek vlak niet meer veel kracht en macht om iets te doen of te beslissen voor zijn familie. Dit werd daarom allemaal in de handen gelegd van de stiefmoeder die nog jong, gezond en sterk was en dus beslissingen kon en mocht maken van haar echtgenoot. Dit leidde ertoe dat de stiefmoeder zich veel kon permitteren en de andere kinderen, met name verzoekster en haar broer, slecht kon behandelen. Echter, als laatste redmiddel voor het leven van verzoekster heeft de vader wél geholpen om haar het land uit te sturen.

Inzake haar gedwongen huwelijk, benadrukt verzoekster dat ze werd ontvoerd, verkracht en mishandeld tijdens haar gevangenschap. Zij heeft aldus geen aandacht gevestigd op de periode en dus aantal dagen dat zij daar heeft vastgezet en noch ging zij betekenisvolle gesprekken aan met haar verkrachter om meer informatie over hem te bekomen. Verzoekster weet of begrijpt evenmin waarom bepaalde delen van het huwelijkscontract werden voldaan en andere delen niet. Zij weet enkel dat haar stiefmoeder haar wenste uit te huwelijken uit financiële overwegingen.

Wat betreft het lot van het meisje dat verzoekster heeft geholpen en vrijgelaten, weet verzoekster niet veel en kan zij niet veel vertellen. Verzoekster weet niet waarom dat meisje het risico heeft genomen en haar heeft begeleid. Zij heeft tijdens haar ontsnapping ook niet gedacht om al deze vragen te stellen en had slechts één doel voor ogen, namelijk doorstappen en thuis geraken. Nadat verzoekster en Ami, het dorp Jamaame hadden bereikt, is Ami, haar eigen weg gegaan en heeft verzoekster nooit meer contact gehad met haar om enige vragen te kunnen stellen over haar lot of dat haar überhaupt iets is overkomen.

Voorts meent verzoekster dat de erkenning van haar dochter niet valt te rijmen met de beslissing die in haar eigen geval werd genomen.

Een refoulement van verzoekster impliceert immers ook een refoulement van de dochter. Er wordt bovendien niets geargumenteed over wat verzoekster te wachten staat wanneer zij haar verklaring op eer ook in Somalië wenst na te komen en zich aldaar blijft verzetten tegen een besnijdenis van haar dochter. Er kan moeilijk gesteld worden dat de vrees van haar dochter niet haar vrees is als moeder én zij zelf risico op

vervolging door de Somalische gemeenschap bij het niet laten uitvoeren van de besnijdenis. Verder dreigt de bestreden beslissing van het statuut van de dochter een lege doos te maken als verzoekster geen afgeleid statuut krijgt. Er kan immers moeilijk van haar verwacht worden dat zij haar dochter in België beschermt als zij hier niet mag zijn. De andere optie is dat verzoekster hier in de illegaliteit verblijft, waarbij ze niet over de middelen zal beschikken om haar dochter menswaardig op te voeden.

Er kan evenmin worden gesteld dat de situatie in Somalië, waarvan wordt erkend dat de veiligheidssituatie complex, problematisch en ernstig is, niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.1.2. In een aanvullende nota van 10 november 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen ter kennis:

- het UNHCR-rapport, *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022;
- het EUAA-rapport, *“Country Guidance: Somalia”* van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, *“Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation”* van mei 2025;
- het EUAA-rapport, *“Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments”* van 13 augustus 2025;
- de COI Focus *“Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)”* van Cedoca.

Tevens brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen bij met betrekking tot VGV (vrouwelijke genitale verminking):

- de COI Focus *“Somalië - Vrouwelijke genitale verminking (VGV)”* van 20 februari 2025 (update) van Cedoca;
- LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information *“Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0)”* - Translation van 13 mei 2025.

De commissaris-generaal herhaalt dat verzoekster - die gehuwd is en een dochter heeft - zelf géén concrete vrees bij terugkeer heeft aangehaald omwille van haar al ondergane VGV type III en desinfectie. Uit voornoemde COI blijkt voorts niet dat er een systematische toepassing is van herinfectie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een bevalling, een scheiding of voorafgaand aan een volgend huwelijk in Somalië. Het principe van maagdelijkheid is immers niet meer van toepassing. In die omstandigheden dient dan ook te worden geconcludeerd dat er *in casu* goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

3.1.3. Ter terechtzitting van 14 november 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie over de veiligheidssituatie in Somalië.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Vooreerst blijkt uit de pertinente motieven van de bestreden beslissing dat verzoekster geen zicht geeft op haar levensomstandigheden in Somalië:

“U verklaarde in de stad Jamaame te zijn geboren en opgegroeid. Er werd, enerzijds, vastgesteld dat u weinig kon vertellen over zaken die betrekking hebben op uw directe leefwereld. Wanneer werd gevraagd naar de clans die in Jamaame voorkomen, kon u er slechts drie benoemen. U kon ook niets vertellen over de levensomstandigheden of woonplaatsen van uw eigen clangemeenschap, de Ashraf (notities, p. 14). Dit is opmerkelijk aangezien u hen omschreef als een kleine clan en ook het belang van clanconnecties benadrukte: “u weet dat clans belangrijk zijn in Somalië” (notities, p. 12). In de landeninformatie, toegevoegd aan uw dossier, wordt het clansysteem inderdaad omschreven als “the main identity-providing factor within the Somali nation. The clan system matters for all functions of society, even for the structure of the government” (vrije vertaling: “[clan is] de voornaamste identiteitsbepalende factor binnen de Somalische natie. Het clansysteem is van belang voor alle maatschappelijke functies, zelfs voor de overheidsstructuur”). U verdedigde uw gebrekkige kennis door te stellen dat u in Jamaame vooral binnenshuis leefde (notities, p.

14). U heeft eveneens weinig kennis van de levenssituatie, problemen of familie van uw echtgenoot in Somalië. Dit is opvallend, aangezien jullie elkaar in Libië leerden kennen, maar beiden tot de Ashraf behoren en afkomstig zijn uit Jamaame (notities, p. 11). Rekening houdend met het belang van de clangemeenschap in de voorziening van de economische- en veiligheidsnoden, zeker voor een kleine gemeenschap als de Ashraf, is het weinig aannemelijk dat in Jamaame geen enkele vorm van contact bestond tussen uw familie en die van uw echtgenoot. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de wijze waarop u Jamaame en Somalië heeft verlaten. U was op de vlucht voor een man met "een hoge positie" bij al-Shabaab, maar koos ervoor het land te verlaten via Mogadishu en de Ethiopische grens (notities, p. 17, 23). Op deze route doorkruiste u honderden kilometers onveilig gebied – waarbij u kwetsbaar was voor al-Shabaab en het risico liep om te worden tegengehouden bij één van hun controleposten. De kortste weg van Jamaame via Mogadishu naar de grensplaats Doolow is 774 kilometer lang, of 18 uur reistijd met de auto. De weg van Jamaame naar Dhobley, op de Somalisch-Keniaanse grens, bedraagt daarentegen 299 kilometers of 4.5 uur. U werd hiermee geconfronteerd, maar kon geen verdere duiding geven bij de keuze voor de Ethiopische grens (notities, p. 25). Deze lacunaire en onaannemelijke verklaringen, die betrekking hebben op uw eigen leven, staan in contrast met uw uitgebreidere kennis van de geografie en politiek. Niettegenstaande u iemand was "die meestal binnen zat" (notities, p. 12), kon u opvallend veel vertellen over de stadswijken en daar aanwezige faciliteiten (notities, p. 13-14). Niettegenstaande u iemand bent "die snel iets vergeet" (notities, p. 11), kon u meteen de volledige namen van de districtscommissaris en clanoudste geven (notities, p. 14). De naam van uw stiefmoeder, de persoon die verantwoordelijk was voor uw opvoeding én vervolging, moest u schuldig blijven (notities, p. 7). U bent een ongeletterde en ongeschoolde vrouw die niet wist dat Jamaame dichtbij de Keniaanse grens ligt, maar de regio wel omschreef als bestaande "uit vijf districten die administratief gezien geregeerd worden vanuit Kismayo. Afmadow valt onder de administratie van Kismayo" (notities, p. 15). Uw kennis is inconsistent met uw profiel en geeft een ingestudeerde indruk. Dat u wel kan vertellen over politieke en administratieve bevoegdheden, maar niet over uw clangemeenschap of het leven van uw echtgenoot, is weinig aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jamaame.

Uw verklaringen omtrent uw clan kunnen evenmin overtuigen. Wanneer werd gevraagd om zoveel mogelijk over de Ashraf te vertellen, beschreef u hun woongebied als "een beetje overal" (notities, p. 12). Nadat u nog viermaal werd aangespoord om meer te vertellen, zei u dat de Ashraf een kleine clan is. U werd opnieuw om meer informatie verzocht, maar moest het antwoord schuldig blijven. U wees uw beperkte kennis toe aan het feit dat uw vader u niets over de Ashraf had geleerd. Opmerkelijk genoeg was u wel vertrouwd met uw volledige clanlijn – een opsomming van al uw mannelijke voorouders. Er dient te worden opgemerkt dat u daarbij uw subclan, Hassan, niet vermeldde. Evenmin maakte u een melding van Hussein, de andere subclan van Ashraf (notities, p. 12-13). Hieruit blijkt dat uw clanlijn onvolledig en/of incorrect is. Uit informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Ashraf-clan in Somalië een religieuze minderheid is. Het zijn namelijk aanhangers van de islamitische geloofstrekking 'sufi', terwijl de meeste Somaliërs de soennitische islam volgen. Het is dan ook bevreemdend dat u de sufi geheel onvermeld liet en bij DVZ aangaf een soennitische moslim te zijn (verklaring DVZ dd. 4 april 2023 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 9). Op de zetel van het CGVS specificeerde u zelfs geen geloofstrekking: "moslim is toch moslim" (notities, p. 6). Er dient te worden besloten dat uw kennis van uw clan zowel beperkt als incorrect en inconsistent is."

Daargelaten de geografische overwegingen van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat verzoekster een gebrekkige clankennis vertoonde, de naam van haar stiefmoeder niet kon opnoemen tijdens het persoonlijke onderhoud en vrijwel niets over de familie van haar huidige echtgenoot wist, met wie ze samen een kind heeft en die thans ook in België verblijft.

In haar verzoekschrift verwijst verzoekster op haar beperkte scholing, jonge leeftijd en geïsoleerde bestaan. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster reeds vijftien jaar oud was bij haar vertrek uit Somalië en dus niet een zulke jonge leeftijd had dat ze geen kennis kon nemen van de meest basale informatie uit haar eigen leefwereld, zoals de naam van haar eigen stiefmoeder (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7). Bovendien betreft de clan één van de belangrijkste pijlers van de Somalische gemeenschap, zoals terecht wordt opgemerkt door de bestreden beslissing. Het ontbreken van haar kennis kan geenszins worden verschoond met verwijzing naar haar leeftijd, (vermeend) gebrek aan scholing en haar voorgehouden geïsoleerd bestaan. Dat haar vader haar niets vertelde over zijn familie of clan is verder een blote bewering.

Inzake haar gebrekkige kennis van haar echtgenoot, stelt verzoekster dat haar huwelijk niet in Somalië plaatsvond en niet op gebruikelijke manier verliep. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster sinds 2020 gehuwd is met haar man, en met hem reisde vanuit Libië naar Europa, en deze thans in België is en ze samen een kind hebben. Aldus kan er van verzoekster worden verwacht dat ze toch iets van informatie zou hebben over haar echtgenoot. Verzoekster is echter zelfs niet in staat om zijn geboorteplaats met enige mate van zekerheid te benoemen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Verzoekster denkt dat hij afkomstig uit Jamaame, *nota bene* haar eigen dorp, en stelt dat hij behoort tot dezelfde clan. Zoals terecht

wordt opgemerkt, is het totaal ongeloofwaardig dat verzoekster zo weinig informatie heeft over haar man, die afkomstig zou zijn uit haar eigen dorp én toebehoort tot dezelfde clan. Men zou redelijkerwijze verwachten dat ze, gezien hun gemeenschappelijke achtergrond, hierover zouden spreken. Gelet op de karige informatie die verzoekster heeft over haar echtgenoot, blijkt het tegendeel.

Dit bevreemdende gebrek aan kennis doet leiden tot de conclusie dat verzoekster geen duidelijk zicht geeft op haar juiste familiale omstandigheden in Somalië. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekster op ernstige wijze, daar haar voorgehouden problematiek in Somalië zich afspeelt in de familiale sfeer. Verzoekster werd immers uitgehuwelijkt door haar stiefmoeder, van wie ze de naam niet wist tijdens het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7).

Deze conclusie wordt versterkt door de volgende pertinente bevinden van de bestreden beslissing:

“In verband met uw profiel wordt vooreerst opgemerkt dat u onwaarachtige verklaringen aflegde omtrent zowel uw herkomst als uw clan. Uw resterende geloofwaardigheid wordt ondergraven door het geheel van tegenstrijdigheden in uw dossier. Zo gaf u zich bij de Italiaanse autoriteiten uit als minderjarige. U zei geboren te zijn op [...] juli 2005 (Dublindocument dd. 19/04/2023).

Op de zetel van de DVZ sprak u van [...] mei 2003 (verklaring DVZ, vraag 4). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS zei u uw precieze geboortedatum niet te kennen, maar wel zeker te zijn van het jaar 2003. U herinnerde zich niet welke geboortedatum u in Italië had opgegeven (notities, p. 5). Aangezien u in Somalië geen scholing heeft genoten, kan u niet lezen of schrijven (verklaring DVZ, vraag 11 & notities, p. 6-7). Er werd opgemerkt dat u actief bent op sociale media. U stelde Facebook te gebruiken om te bellen via Messenger (notities, p. 19). Op uw Facebookprofiel deelt u nochtans meerdere foto's vergezeld van een geschreven tekst. Uw eerste profielfoto was zelfs een beeltenis van tekst (map 'landeninformatie' – stuk 9). Er kunnen dus vraagtekens geplaatst worden bij uw hoedanigheid als ongeletterde vrouw. Eenzelfde bemerking wordt gemaakt in verband met uw woonsituatie in Jamaame. Er werd tweemaal gevraagd naar uw huisgenoten, waarop u enkel uw vader en stiefmoeder vermeldde (notities, p. 6). Later bleken er ook nog twee stiefzussen te wonen (notities, p. 8). In verband met uw familie dienen meerdere bemerkingen te worden gemaakt. Zo weet u niet uit welke regio uw vader afkomstig is (notities, p. 7). Daarnaast is het opvallend dat Am. de naam is van zowel uw moeder als uw stiefmoeder (verklaring DVZ, vraag 13 & vragenlijst CGVS dd. 31 juli 2023 (verder 'vragenlijst CGVS'), vraag 3.5). Op de zetel van het CGVS kon u zich de naam van uw stiefmoeder zelfs niet meer herinneren (notities, p. 7). Er kan moeilijk worden aangenomen dat u de naam vergeet van de persoon die u heeft opgevoed. U was immers "heel klein" toen uw moeder stierf en uw vader hertrouwde (notities, p. 8). Bovendien was uw stiefmoeder de reden dat u in Somalië geen scholing kreeg, werd uitgehuwelijkt, verkracht en opgesloten, en uiteindelijk het land moest verlaten en internationale bescherming verzoeken in België. Zij was eveneens de reden dat uw vader gedood is geweest. Daarentegen herinnerde u zich nog de namen van de dochters en zussen van uw stiefmoeder (notities, p. 8), alsook van lokale politici (cf. supra). Wat uw moeder betreft, vertelde u eerst dat zij door al-Shabaab vermoord is geweest (vragenlijst CGVS, vraag 3.7.c). Tijdens een volgend interview kon u de omstandigheden niet meer toelichten: "mijn moeder was overleden, maar ik weet niet hoe of wat" (notities, p. 20). Ook over uw broer legde u uiteenlopende verklaringen af. Zo zou hij in 2013 gedood zijn door al-Shabaab (vragenlijst CGVS, vraag 3.7.c), in 2016 gedood zijn door al-Shabaab (verklaring DVZ, vraag 19), of in 2016 gerekruteerd zijn geweest door al-Shabaab (notities, p. 9-10). Dergelijke inconsistenties doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw hoedanigheid als ongeletterde, ongeschoolde en alleenstaande vrouw. U had immers gezegd dat uw interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen waren. U had geen correcties aan te brengen (notities, p. 3-4). Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw persoonlijke en familiale achtergrond, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in Somalië geen familie meer heeft (notities, p. 10, 19).”

Wat haar leeftijd betreft stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat Somaliërs geen weet hebben van exacte geboortedata en ze in Italië een schatting maakte, pas later kwam ze er achter dat ze in 2003 was geboren. Deze uitleg overtuigt niet. Verzoekster geeft immers niet de minste duiding waarom ze pas na Italië kennis nam van haar werkelijke geboortedatum. Tevens vermeldde verzoekster hier niets van tijdens het persoonlijk onderhoud toen ze werd geconfronteerd met haar tegenstrijdige verklaringen. De nieuwgevonden uitleg van verzoekster in haar verzoekschrift heeft dan ook alle schijn van een *post factum* vergoelijking die werd uitgedacht na het vernemen van de negatieve bestreden beslissing.

Verzoekster stelt verder dat haar familieleden of vrienden haar berichten op sociale media hadden kunnen plaatsen. Verzoekster geeft hier geen enkel concreet voorbeeld van, doch beperkt zich tot een algemene en blote bewering. Ze slaagt er dan ook niet in om de twijfels omtrent haar graad van geletterdheid te ontkrachten.

De Raad merkt op dat verzoekster geen enkel verweer biedt tegen de pertinente vaststellingen inzake haar familieleden en haar stiefmoeder. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De Raad overweegt hierbij dat haar uiterst gebrekkige verklaringen inzake haar familieleden haar geloofwaardigheid met betrekking tot haar asielrelaas verder op ernstige wijze ondergraven, zoals tevens correct wordt opgemerkt door de bestreden beslissing:

“Ook uw verklaringen omtrent uw persoonlijke problemen met al-Shabaab kunnen niet overtuigen. Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste levensomstandigheden in Jamaame. In deze omstandigheden zou u echter gedwongen zijn om te huwen met een al-Shabaab lid. Vooreerst is het bevreemdend dat uw vader de kostwinner was, maar zijn vrouw – uw stiefmoeder – alle beslissingen nam, ook over het onderwijs en huwelijk van zijn kinderen. Het is bovendien niet duidelijk waarom u uw vader nooit op de hoogte heeft gebracht van het gedrag van uw stiefmoeder: “Ik weet niet of mijn vader op de hoogte was of niet. Ik denk dat hij er iets aan had gedaan als hij het had geweten” (notities, p. 17).

Wanneer u hierover werd bevraagd, stelde u dat uw stiefmoeder de leiding had omdat ze jonger was. Uw vader was al op leeftijd (notities, p. 20). Deze situatieschets stemt niet overeen met de landeninformatie, waarin Somalië wordt omschreven als een patriarchale samenleving met meer respect voor ouderen dan voor vrouwen. U heeft zelf, meermaals en spontaan, de machteloze positie van vrouwen benadrukt: “Het klopt dat in Somalië de mannen de leiding hebben. De vrouwen zijn niets in Somalië. [...] Meisjes en vrouwen zijn niets waard in Somalië” (notities, p. 25), “[...] hier als vrouw zijnde, wordt [mijn dochter] wel gerespecteerd, maar daar niet” en “[...] ik hoop en wil niet dat [mijn dochter] teruggestuurd zal worden naar een plaats waar ze niets is” (notities, p. 26). Wanneer nogmaals werd gevraagd waarom u nooit hulp heeft gezocht bij uw vader, stelde u simpelweg de kans niet te hebben gehad (notities, p. 20). U werd geconfronteerd met de onduidelijkheid en ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vader. U stelde dat hij u wel had kunnen helpen, maar het niet deed omdat hij niet van u hield (notities, p. 26). Dit is, ten eerste, inconsistent met wat u eerder vertelde over uw vader. U zei immers dat hij wel actie zou hebben ondernomen indien hij op de hoogte zou zijn geweest van het gedrag van uw stiefmoeder (notities, p. 17). Het is, ten tweede, inconsistent met de feitelijke acties van uw vader. Hij heeft u immers geld gegeven waarmee u het land kon ontvluchten en heeft, omwille daarvan, het leven gelaten. Daarop gewezen, stelde u dat hij besloten had u te helpen. U kon geen verdere duiding geven (notities, p. 26). Tot slot wordt nog opgemerkt dat u ook geen hulp zocht bij andere mensen. In dit verband kan specifiek verwezen worden naar de zus van uw stiefmoeder, die regelmatig op bezoek kwam en u omschreef als “een goed mens” (notities, p. 19).”

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat haar vader oud was en niet veel kracht had om iets te ondernemen. Dit in directe tegenstelling tot haar eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar verzoekster stelde dat haar vader wel iets had kunnen ondernemen indien hij op de hoogte was. Bovendien nam de vader van verzoekster wel degelijk actie door haar het land uit te sturen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17, 19). Het weinig coherente verweer van verzoekster is ook op dit punt niet dienstig.

Dient hierbij te worden opgemerkt dat de door verzoekster voorgehouden vervolging zich voltrok in een specifieke familiale situatie zoals deze werd geschetst door verzoekster. De Raad herinnert er hierbij aan dat blijkt uit de voorgaande vaststellingen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster omtrent haar werkelijke familiale omstandigheden, daar haar verklaringen uiterst gebrekkig zijn. Bijgevolg is de premisse van verzoekster haar vervolging ongeloofwaardig.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing op goede gronden dat de verklaringen van verzoekster inzake haar eigenlijke gedwongen huwelijk niet overtuigen:

“De geloofwaardigheid van uw vervolging door al-Shabaab wordt verder ondergraven door uw verklaringen omtrent uw gedwongen huwelijk. Toen uw stiefmoeder u opdroeg te huwen met een al-Shabaab militant, zocht u wederom geen hulp bij uw vader. De afwezigheid van uw vader in de huwelijksregelingen is eveneens tegenstrijdig met de landeninformatie. Bij Somalische huwelijken moet de vader van de bruid immers instemmen met het huwelijk en haar vertegenwoordigen tijdens de huwelijksceremonie. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat een bruidsschat werd betaald en uw vader zijn akkoord gaf, maar niet dat hij verder betrokken was. Evenmin werd hij vervangen door een andere mannelijke voogd. Het lijkt dat er geen huwelijkscontract werd afgesloten, maar dat u werd ontvoerd, opgesloten en verkracht door een al-Shabaab lid (notities, p. 21-22). Er kan niet worden ingezien waarom voldaan werd aan bepaalde delen van het huwelijkscontract – de bruidsschat en instemming van de mannelijke voogd – en andere delen niet werden uitgevoerd – de huwelijksceremonie. Verder dient gewezen te worden op uw oppervlakkige en inconsistente beschrijvingen van uw gevangenschap. Zo sprak u eerst van twee jaar vasthouding (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), vervolgens één jaar (notities, p. 6) en uiteindelijk “bijna één jaar” (notities, p. 23). Dat de tijdsduur van uw opsluiting zodanig varieert, is weinig aannemelijk. Het gaat immers om feiten die u zelf heeft meegemaakt. U werd gevraagd om uw vervolger te beschrijven. De vraag van zijn clan beantwoordde u als volgt: “Al-Shabaab, ja iedereen maakt deel uit van al-Shabaab. Ze geven zelf aan dat ze niet gebruikmaken van clans enzo” (notities, p. 22). Daargelaten de vaststelling dat u geen kennis heeft van zijn clan, is zelfs zijn

connectie met al-Shabaab vaag. U zou zijn betrokkenheid vernomen hebben doordat hij in uw bijzijn telefoongesprekken voerde over "vechten voor de religie" en "die mannen". Er werd gevraagd wat uw vervolger nog deed, behalve u verkrachten: "Naast de verkrachting werd ik ook geslagen. Er was niets anders dan dat" (notities, p. 23). Uw vage en beknopte antwoorden hebben een negatieve impact op de resterende geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten. Deze wordt uiteindelijk fundamenteel ondermijnd door uw verklaringen omtrent uw ontsnapping en vlucht. U werd bevrijd door een meisje die soms in de buurt van de hut kwam en zo uw geschreeuw had gehoord.

In deze omstandigheden is het onduidelijk hoe zij meteen wist dat uw vervolger samenwerkte met haar vader, die eveneens tot al-Shabaab behoorde. Het meisje, Ami., moest eerst de oogst naar huis brengen zodat haar moeder niet argwanend zou worden. In deze omstandigheden is het onduidelijk waarom ze u vergezelde op de volledige terugtocht tot de stad Jamaame. Jullie zouden twaalf uur hebben gewandeld, tot zes uur 's avonds (notities, p. 23). Er kan de vraag worden gesteld of niemand haar afwezigheid zou opmerken, zeker omdat ze gewag maakte van een argwanende moeder en een vader die actief was bij al-Shabaab. Het is vooralsnog niet duidelijk hoe zij is thuisgeraakt en haar afwezigheid heeft verklaard. U kon zelf weinig inzicht geven in het enorme risico dat Ami. voor u had genomen en zei dat zij "gewoon lief" was (notities, p. 24). Evenmin kon u uw eigen risicovolle handelingen verklaren. Bij aankomst in Jamaame keerde u meteen terug naar uw ouderlijke woning, zonder eerst te proberen een familielid te contacteren en/of na te gaan welke personen thuis waren. Er was al twaalf uur verstreken sinds uw ontsnapping. De kans bestond dus dat u thuis uw man A. zou aantreffen, die immers wist waar u woonde. Het is niet aannemelijk dat u gewoon uw huis binnenwandelde en geen duiding kan geven bij deze keuze (notities, p. 17, 24). Uw risicovol gedrag staat haaks op de ernst van de door u geponeerde vrees. Toen u hiermee geconfronteerd werd, erkende u zelf de onbedachtzaamheid van uw keuze: "Het was per toeval dat alles net lukte voor mij" (notities, p. 25)."

Verzoekster verwijt in haar verzoekschrift de bestreden beslissing een gebrek aan inlevingsvermogen met betrekking tot haar gevangenschap. Zo zou verzoekster geen aandacht hebben gehecht aan de periode en dagen dat ze vastzat. Dit vormt naar oordeel van de Raad geen overtuigend verweer en verklaart niet afdoende waarom ze tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar vermeende gevangenschap en de duur daarvan die maar liefst een volledig jaar uit elkaar lagen.

Voor het overige stelt verzoekster niets te weten over waarom het meisje haar hielp en haar verdere lot. Verzoekster haar onwetendheid op dit punt doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste gang van zaken.

Het geheel van de bovenstaande vaststellingen, met name het feit dat verzoekster geen zicht geeft op haar werkelijke familiale omstandigheden en achtergrond gepaard met haar gebrekkige verklaringen omtrent haar asielrelaas, maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging.

Waar verzoekster stelt dat ze zich niet zal kunnen verweren tegen de dwang van de Somalische gemeenschap en haar eigen familieleden maakt zij hiermee niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade door haar familieleden omwille van het feit dat zij haar dochter niet wilt laten besnijden. Verzoekster brengt namelijk geen concrete elementen aan die hierop wijzen. Verzoekster duidt niet aan wie er druk op haar zou zetten om haar dochter te besnijden, noch brengt zij enige concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij een terugkeer naar Somalië omdat zij haar dochter niet wil laten besnijden.

Verder wijst de Raad er op dat het loutere feit dat verzoekster de ouder is van een dochter die als vluchteling werd erkend, dit niet het automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling geeft daar verzoekster geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van haar familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haar hoofd zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch het Vluchtelingenverdrag, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de Richtlijn 2011/95/EU de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat verzoekster betreft, zoals blijkt uit voorgaande en wat wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Het loutere feit dat de dochter van verzoekster werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in haar hoofd. Het staat verzoekster

vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van haar gezinssituatie.

De Raad benadrukt hierbij dat er geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van verzoekster inzake haar vrees. Wat de herkomst van verzoekster betreft, acht de Raad vaststellingen van de bestreden beslissing niet voldoende om deze als ongelooftwaardig te bestempelen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, motiveert de Raad als volgt.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de richtlijnen van UNHCR "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*" van september 2022 en de EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025 in aanmerking genomen. Verder is de landeninformatie zoals uit het EUAA-rapport "*Somalia Security Situation*" van mei 2025, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van augustus 2025 en de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie*" maart 2025 relevant om een inschatting te maken van de nood aan internationale bescherming in licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "*conflict-affected areas*" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA "*Country Guidance: Somalia*" wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA "*Country Guidance: Somalia*" wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië.

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen.

Voorvoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde

in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoekster, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient *in casu* de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba te worden beoordeeld.

Lower Juba wordt in de EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025 beschouwd als een regio waar de "*loutere aanwezigheid*" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Juba een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Juba is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De Raad besluit, na grondige analyse van de beschikbare informatie, dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Juba sinds de publicatie van de EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Bijgevolg rijst de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Juba in haar hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat zij bij een terugkeer naar Lower Juba een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon. Zij laat na het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Juba. Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door verzoekster aangehaalde landeninformatie in de aanvullende nota die werd neergelegd ter terechtzitting bevat slechts algemene informatie die geen ander licht werpt op de voorgaande beoordeling.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP